

складовою професійно-педагогічної діяльності викладача вищого навчального медичного закладу, а тому в ній проявляється творчий пошук педагога, його індивідуальна неповторність, професійна спрямованість на формування сучасного компетентного фахівця (1, С. 34-37). Сучасні вузи вбачають джерелом рішення багатьох проблем у в посилені ролі куратора в професійному вихованні студентів-медиків.

Основна частина. Навчально-виховний процес у ВМ(Ф)НЗ спрямований на реалізацію основного завдання щодо створення умов для саморозвитку, самовираження і самореалізації особистості. Виховання студентів у ВМ(Ф)НЗ медичного профілю розглядається як цілісна система педагогічного супроводу щодо становлення особистості, здатної до творчої самоактуалізації. Професійна придатність до педагогічної діяльності, зокрема та, що характеризує придатність до кураторської роботи, пов'язана зі схильністю до роботи з студентами, наявністю у викладача фізичного і психічного здоров'я, здатністю витримувати дії сильних подразників, комунікабельністю та гнучкістю в спілкуванні (прагнення і вміння спілкуватися з іншими людьми), вмінні проявляти витримку, тактовність, спостережливість, наявність у викладача розвиненої уяви, організаторських здібностей, високої вимогливості не лише до інших, а і до себе. Сучасний куратор групи – тонкий психолог і умілий педагог. Володіючи теоретичними знаннями та педагогічної інтуїцією, він легко входить в контакт з колегами та молоддю, вміло організовує спільну діяльність у вузі та поза ним, володіє мистецтвом прямо і опосередковано керувати думками і почуттями студентів. Все багатство своєї душі куратор з відкритістю дарує студентам. Студенти з готовністю розкриваються назустріч усьому доброму. Вони серцем линує до того, в кому відчувають справжнього друга, людину, яка по-справжньому

переймається їх проблемами, живе їх radoщами, вболіває за кожен життєвий крок. Тільки потрібно їх зацікавити, захопити корисними справами на благо миру, злагоди, добра, що допоможе їм стати по-справжньому милосердними, миролюбними, гуманними, толерантними людьми та висококваліфікованими медиками (3, С.90-94). Безумовно, висока результативність в діяльності куратора, залежить від самої особистості викладача, а саме, від ступеня його включеності в життя групи, від рівня його педагогічної культури та від адекватності уявлень про групу та методико-виховної роботи з нею. Саме це дає можливість, розвивати особистість студента на основі САМОпізнання, САМОвизначення, САМОосвіти, САМОВиховання, САМОВдосконалення, САМОактуалізації. Адже, результатом навчально-виховного процесу у ВМ(Ф)НЗ має бути випускник – фахівець з такими характеристиками і якостями як освіченість, гуманність, ініціативність, творчість, фізична загартованість, моральна свідомість, соціальна та професійна адаптованість.

Висновки. Ми вважаємо необхідним звернути увагу на виховну комунікацію і спілкування куратора та групи, бо чим більше куратор уважніший до студентів, чим більше буде заглиблюватись в студентські проблемами і сприятиме їх вирішенню, тим більше буде між ними взаєморозуміння та плідної співпраці.

Література

1. Матвіїшин Л. П. Роль куратора групи в організації навчально-виховного процесу./ Л. П. Матвіїшин // Клінічна та експериментальна патологія. – 2011. – Том X, №3 (37). – С. 34-37.
2. Исаев И. Институт кураторства: проблемы эффективности / И. Исаев, Е. Кролевецкая / Высшее образование в России. – 2007. – № 10. – С. 90-94.

МЕТОДИ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ В МАЛИХ ГРУПАХ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПЕДІАТРІЇ СТУДЕНТАМ 6 КУРСУ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

А. В. Каменщик, Ю. Г Резніченко, О. М. Лебединець, К. В. Самойлик

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Застосування методів активного навчання студентів набуває особливої актуальності на випускних курсах медичних університетів та відповідає Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки, де наголошується на «модернізації структури, змісту й організації освіти на засадах компетентнісного підходу»; Це також є важливим для студентів які навчаються англійською мовою, оскільки дозволяє значно полегшити інтерпретацію клінічних та лабораторних даних при роботі з дітьми різного віку в умовах іншого мовного середовища. При цьому викладач виступає у якості модератора групи, а кінцевий результат залежить від колективної роботи студентів.

Основна частина. Нами була оцінена ефективність застосування активних форм навчання при розподілі англомовних студентів на певні підгрупи при проведенні занять з педіатрії на 6 курсі медичного факультету. Студенти розподілялися на три підгрупи кожна з яких виконувала конкретні завдання стосовно хворого. Проводилася інтерпретація клінічних даних при огляді пацієнта під контр-

олем викладача, лабораторних даних та загальний аналіз отриманих даних з встановленням попереднього діагнозу та складанням плану обстеження та лікування. При роботі з наступним хворим підгрупи мінялися. При наявності помилок в аналізі відповідних клінічних та лабораторних показників хворого, викладач орієнтував студентів на пошук самостійних відповідей, використовуючи рекомендовані наявні методичні та електронні ресурси, у тому числі матеріали підготовленого кафедрою онлайн - курсу. Після чого проводилася демонстрація учбових фільмів та вирішення відповідних ситуаційних завдань. Слід також зазначити, що для демонстрації викладач намагався підібрати найбільш складні для діагностики випадки, що сприяло формуванню у студентів 6 курсу клінічного мислення та вдосконаленню практичних навичок при клінічному огляді хворого, встановленню, за допомогою викладача, контакту з хворим та його батьками.

Висновки. Таким чином, методи активного навчання в малих групах при викладанні педіатрії англомовним студентам медичного факультету виявили свою ефективність за-

вдяки додатковому стимулюванню зацікавленості у вивченні матеріалу, сприяли прояву ініціативи, командній роботі та кращому засвоєнню медичних термінів та понять у педіатрії при активному обговоренні. Дані методи можуть бути рекомендовані для впровадження при викладанні педіатрії англійськомовним студентам на 6 курсі медичного факультету.

Література

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.meduniv.lviv.ua/files/info/nats_strategia.pdf, с.3

2. Гарас М. М., Маруськ У. И. Успеваемость студентов-иностранцев при различной наполняемости академических групп на примере изучения педиатрических дисциплин. Смоленский медицинский альманах. Выпуск № 2, 2016, с.76-78.

3. Марина Дяченко–Богун. Активні методи навчання у вищому навчальному закладі. Витоки педагогічної майстерності. 2014. Випуск 14, с.74-79

4. Gill P, Kitney L, Kozan D, Lewis M. Online learning in paediatrics: a student-led web-based learning modality. Clin Teach. 2010 Mar;7(1):53-7.

УДК: 378.011.3-051:378.011.3-057.875]:316.47

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СИСТЕМІ «ВИКЛАДАЧ-СТУДЕНТ»: ОСОБЛИВОСТІ СПІЛКУВАННЯ

О. М. Камышний, І. О. Топол, А. М. Ліснич, Н. М. Поліщук, О. В. Войтович

Запорізький державний медичний університет

THE ROLE OF THE TEACHER IN SYSTEM «TEACHER-STUDENT»: SOME ASPECTS OF COMMUNICATION

A. M. Kamyshny, I. A. Topol, A. N. Lesnichaya, N. N. Polischuk, A. V. Voytovych

Zaporozhye State Medical University

Анотація. У статті акцентовано увагу на особливостях взаємодії викладача та студента в процесі викладання мікробіології в медичних університетах як невід’ємної складової професійної підготовки майбутніх фахівців.

Ключові слова: медичний університет, система «викладач-студент», педагогічне спілкування.

Abstract. In article we discuss some pedagogical aspects of communication between teacher and student of microbiology teaching in medical high school. It is one of the components of professional competence of future specialists.

Key words: medical high school, teacher, student, pedagogical communication.

На сучасному етапі впровадження у вищу медичну школу Болонського процесу і реформа освіти, яка відбувається в Україні, істотно змінили усі структурні складові освітньої системи – кінцеві цілі, зміст, технології і форми навчання [1]. При цьому, одним з основних компонентів процесу освіти є підготовка сучасного покоління майбутніх фахівців з вищою медичною освітою, що представляє собою цілісний і складний педагогічний процес взаємин системи «викладач-студент» [1, 2], в якому не тільки закладаються і розвиваються професійні здібності, знання, вміння та навички майбутніх фахівців, а й формуються їх основні, соціальні, духовно-творчі якості [2, 3].

Вища школа пред’являє високі вимоги до психологічного клімату кафедри, факультету, вишу в цілому, що реалізується у повсякденному педагогічному спілкуванні. Тому викладач вищої медичної школи повинен не тільки знати, чому вчити, а й добре вміти навчати. Тільки за цих умов можна досягти високоякісного навчання студентів певної спеціальності, що зумовить надалі їх успішну та ефективну роботу [4]. Однак, серйозною проблемою є те, що більшість викладачів медичних виш не мають базової педагогічної освіти, і психолого-педагогічні знання освоюються ними шляхом проб і помилок, у процесі входження в професію [3, 4].

Мета статті – розкрити особливості педагогічного спілкування в системі «викладач-студент» як основного компоненту у сучасному освітньому процесі на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології Запорізького державного медичного університету.

Як відомо, в безпосередньому спілкуванні у системі «педагог-студент» здійснюється найголовніше в педагогічній діяльності – вплив особистості на особистість. Питання ефективного спілкування між студентом і викладачем набуває більшої актуальності і в рамках впровадження Болонської системи у процес навчання, де передбачено зменшення аудиторних годин і надання студентам більшої самостійності при оволодінні ними навчальної дисципліни. У зв’язку з цим, на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології розробляються навчальні програми, що зорієнтовані на надання науково – теоретичної, практичної і загальнокультурної підготовки, на поглиблене і фундаментальне вивчення і формування спеціальних професійних знань, умінь і навичок, набуття яких певним чином залежить від активності взаємодії викладача і студента [4].

Ефективне педагогічне спілкування в процесі викладання навчальної дисципліни «Мікробіологія, вірусологія та імунологія», на нашу думку, має поєднувати у собі відкритість, дотримання педагогічного такту, встановлення особистісного контакту, щоб кожен студент відчував зверненість саме до нього; створення ситуації успіху через схвалення потенційних можливостей студентів. Тобто позитивна взаємодія, що спирається на емоційний потенціал суб’єктів процесу навчання, повинна підвищувати рівень мотивації і ефективності процесу навчання в цілому [4].

Як відомо, однією з форм занять зі студентами-медиками є лекція як основна форма навчального процесу у вищу, головна мета якої представлення студентам сучасних цілісних і систематизованих знань з предмету. Лекція дає основні теоретичні положення дисципліни, закладає основи наукових висновків. Лекційний матеріал включає багато складових, які представлені розділами медичної бактеріології, про-